

Lieta C-341/24

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2024. gada 8. maijs

Iesniedzējtiesa:

Corte suprema di cassazione (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 8. maijs

Prasītāja:

Duca di Salaparuta SpA

Pretprasītājas:

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle Foreste (Lauksaimniecības, uztursuverenitātes un mežsaimniecības ministrija, Itālija)

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta
(Brīvprātīgs konsorcijs Salaparuta DOC vīnu aizsardzībai, Itālija)

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc.coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Pamatlietas priekšmets

Tiesvedības pamatlietā priekšmets ir pieteikums par DOP (*Denominazione di origine protetta*, proti, ACVN – aizsargāts cilmes vietas nosaukums, turpmāk tekstā – “DOP”) reģistrācijas vīna nozarē un saistītā DOC (*Denominazione di origine controllata*, proti, RCVN – reģistrēts cilmes vietas nosaukums, turpmāk tekstā – “DOC”) atzīšanas valsts līmenī atzīšanu par spēkā neesošām un/vai nederīgām. Pieteikuma pamatojumā ir norādīts, ka šie nosaukumi esot maldinoši un/vai pieprasīti nelabticīgi un katrā ziņā ietekmē citiem piederošās preču zīmes.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Regulu Nr. 1493/1999, Nr. 1234/2007 un Nr. 1308/2013 interpretāciju nolūkā noteikt tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams, lai pārbaudītu spēkā esamību 2009. gadā veiktajai vīnu, kuru nosaukums jau bija atzīts pirms Regulas Nr. 1234/2007 stāšanās spēkā, DOP reģistrācijai. Šis nosaukums ietekmē agrāku preču zīmi ar reputāciju un tāpēc var maldināt patērētājus par vīna identitāti.

Ar pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai šādā gadījumā ir jāpiemēro Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta b) apakšpunkta tiesību normas un tādējādi, vai šāda reģistrācija ir pieļaujama, vai arī ir jāpiemēro Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta, Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkta un Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkta tiesību normas un tādējādi šāda reģistrācija nav pieļaujama.

Otrais prejudiciālais jautājums attiecas vienīgi uz gadījumu, ja Tiesa uzskatīs, ka attiecīgās DOP reģistrācijas spēkā esamības pārbaudē ir piemērojamas Regulas Nr. 1493/1999 [VII pielikuma] F daļas tiesību normas. Iesniedzējtiesa jautā, vai šādā gadījumā pastāv tiesību normas, kas nav šīs pēdējās minētās tiesību normas un kas paredz DOP spēkā neesamību vai izslēdz tā aizsardzību, ja šis DOP ietekmē agrāku preču zīmi ar reputāciju un tāpēc var maldināt patērētājus par vīna identitāti.

Prejudiciālie jautājumi

“1. [...] Vai vīna nozarē nosaukumu, kuri pastāvēja pirms Regulas Nr. 1234/2007, kas vēlāk aizstāta ar Regulu Nr. 1308/2013, DOP–IGP [ACVN – aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un AĢIN – aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu] reģistrācijām kā it īpaši DOP “Salaparuta” PDO-IT-A0795 reģistrācija 2009. gada 8. augustā ir piemērojams – attiecībā uz nepieļaušanas pamatu, ko nosaka agrāka preču zīme, kura, ņemot vērā tās reputāciju un atpazīstamību, var padarīt attiecīgo DOP–IGP par maldinošu (“aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti”) – Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts, precīzāk, Regulas Nr. 1234/2007 118.k pants (pēc tam Regulas Nr. 1308/2013 101. panta 2. punkts), kas izslēdz DOP vai IGP aizsardzību, ja attiecīgais nosaukums var maldināt patērētāju “ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību”, vai arī vai minētā tiesību norma nav piemērojama nosaukumiem, kuri jau izmantoja valsts aizsardzību pirms reģistrācijas saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām, piemērojot tiesiskās drošības principu (Tiesas 2010. gada 22. decembra spriedums Nr. 120, lieta C-120/2008, *Bavaria*), saskaņā ar kuru faktiskā situācija principā, ja nav skaidri paredzēts pretējais, ir jānovērtē, ņemot vērā attiecīgajā brīdī spēkā esošās tiesību normas, no kā izriet, ka ir jāpiemēro agrākais tiesiskais regulējums, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1493/1999, un konflikts starp cilmes vietas nosaukumu un agrāku preču zīmi ir jāatrisina, piemērojot šo tiesisko regulējumu, proti, minētās regulas VII pielikuma F daļas 2. punkta b) apakšpunktu?”

2. Ja, atbildot uz pirmo jautājumu, tiks apgalvots, ka faktiskajai situācijai šajā tiesvedībā ir jāpiemēro Regula Nr. 1493/1999, [...] vai Regulas Nr. 1493/1999 [VII pielikuma F daļas] tiesiskais regulējums, kas paredzēts, lai regulētu konfliktu starp vīna vai vīnogu misas reģistrētu preču zīmi, kas ir identiska vīna cilmes vietu nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, izsmel visus dažādu vīna nosaukumu apzīmējumu un aizsardzību līdzāspastāvēšanas gadījumus, vai arī katrā ziņā paliek gadījums, kad vēlāki DOP vai IGP ir spēkā neesoši vai netiek aizsargāti tad, ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde var maldināt sabiedrību par vīna patieso identitāti, ņemot vērā agrākas preču zīmes reputāciju, saskaņā ar vispārēju principu par atšķirtspējīgu apzīmējumu nemaldinošu raksturu”?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, it īpaši 17. pants; Regula (EEK) Nr. 2081/92, it īpaši 14. un 17. pants; Regula (EK) Nr. 1493/1999, it īpaši 48., 52., 54. pants un VII pielikums; Direktīva 2000/13/EK, it īpaši 2. pants; Regula Nr. 753/2002, it īpaši 28. pants; Regula (EK) Nr. 510/2006 it īpaši 3. un 14. pants; Regula (EK) Nr. 1234/2007, it īpaši 118.b, 118.i, 118.k, 118.l, 118.s un 118.u pants; Regula (EK) Nr. 479/2008, it īpaši 43., 44., 51. un 54. pants; Regula (ES) Nr. 1151/2012; Regula (ES) Nr. 1308/2013, it īpaši 101. un 107. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Iesniedzējtiesa atsaucas uz vairākām Itālijas tiesību normām šajā jomā, tomēr necitējot tās pilnībā, proti: *legge 10 febbraio 1992, n. 164 – Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini* (1992. gada 10. februāra Likums Nr. 164 Par vīnu cilmes vietu nosaukumu jaunu regulējumu), it īpaši 1. pants; *decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 – Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini* (Republikas prezidenta 1994. gada 20. aprīļa Dekrēts Nr. 348 Par vīnu cilmes vietas nosaukuma atzīšanas procedūras regulējumu); *decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 – Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273* (2005. gada 10. februāra Lēģislatīvais dekrēts Nr. 30 Par Intelektuālā īpašuma kodeksu saskaņā ar 2002. gada 12. decembra Likuma Nr. 273 15. pantu), it īpaši 14. un 29. pants; *decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 – Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità* (2003. gada 23. jūnija Lēģislatīvais dekrēts Nr. 181 – Direktīvas 2000/13/EK par pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu īstenošana), it īpaši 2. pants; *decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 – Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88* (2010. gada 8. aprīļa Lēģislatīvais dekrēts Nr. 61 Par vīnu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, īstenojot 2009. gada 7. jūlija Likuma Nr. 88

15. pantu); *decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 – Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino* (2016. gada 12. decembra Leģislatīvais dekrēts Nr. 238 Par vīnogulāju audzēšanas un vīna ražošanas un tirdzniecības regulējumu).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka prasītāja pamatlietā ir vīna ražošanas uzņēmums, kam pieder dažas preču zīmes, kas raksturo tās ražotos vīnus. 2016. gadā tā uzsāka tiesvedību pret pretprasītājām pamatlietā *Tribunale di Milano* (Milānas tiesa, Itālija), lūdzot atzīt 2009. gadā veiktās DOP reģistrācijas un 2006. gadā veiktās DOC atzīšanas spēkā neesamību un/vai nederīgumu: tā apgalvoja, ka šie nosaukumi ir maldinoši un/vai pieprasīti nelabticīgi un katrā ziņā ietekmē prasītājas preču zīmes, kuras tika reģistrētas 1989. gadā un ir ieguvušas reputāciju. Proti, gan minētajos nosaukumos, gan minētajās preču zīmēs ir ietverts vārds “Salaparuta”. Minētā *Tribunale* noraidīja prasītājas prasījumu un tās spriedumu prasītāja pārsūdzēja *Corte di appello di Milano* (Milānas apelācijas tiesa, Itālija). *Corte di appello* pirmās instances tiesas spriedumu atstāja negrozītu. Prasītāja pārsūdzēja šo pēdējo minēto spriedumu *Corte di cassazione* (Kasācijas tiesa, Itālija), iesniedzējtiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 2 Savā kasācijas sūdzībā prasītāja izvirza piecus pamatus, no kuriem pirmie trīs attiecas uz prejudiciāliem jautājumiem.
- 3 Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta 2. punkts, kura formulējums ir pārņemts Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punktā un Regulas Nr. 1308/2013 107. pantā. *Corte di appello* esot kļūdaini noteikusi, ka strīdus DOP spēkā esamības pārbaudē ir jāpiemēro pārejas noteikums, kas ietverts Regulas Nr. 479/2008 51. pantā, kurā būtībā ir pārņemtas Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta tiesību normas un ir paredzēta automātiska aizsardzība tādiem nosaukumiem kā aplūkojamais, kas jau ir aizsargāti saskaņā ar iepriekšēju regulējumu, kas paredzēts Regulā Nr. 1493/1999.
- 4 Savukārt prasītāja apgalvo, ka strīdus DOP spēkā esamības pārbaudē ir jāpiemēro Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta 2. punkts, kas izslēdz cilmes vietas nosaukuma aizsardzību, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, patērētāji varētu tikt maldināti par vīna patieso identitāti.
- 5 Prasītājas skatījumā, pirmkārt, DOC, kas ietver vārdu “Salaparuta”, atzīšana valsts līmenī tika veikta, kad bija spēkā Regula Nr. 1493/1999, otrkārt, DOP, kas ietver vārdu “Salaparuta”, reģistrācija tika veikta vēlāk, proti, 2009. gada 8. augustā, kad bija spēkā Regulas Nr. 1234/2007 un Nr. 479/2008. Regulā Nr. 1493/1999 esot paredzēta vienīgi valsts reģistrāciju atzīšana, pieprasot to paziņošanu Komisijai un neparedzot nosacījumus šādu reģistrāciju atzīšanai vai atteikumam. Regula

- Nr. 1234/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 491/2009, atcēla Regulu Nr. 1493/1999 sākot no 2009. gada 1. augusta. Sākot no pēdējā minētā datuma DOP reģistrācijas procedūrā minētā reģistrācija tika pakārtota Komisijas galīgajam lēmumam, savukārt dalībvalstīm tika uzticēta vienīgi iepriekšēja vērtējuma procedūras veikšana.
- 6 Prasītāja atgādina, ka pārejas noteikumus, kas paredzēti Regulas Nr. 479/2008 51. pantā un Regulas Nr. 1234/2007 118.s pantā, kas tika pārņemts Regulas Nr. 1308/2013 107. pantā, bija paredzēti, ka nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar iepriekšējām valsts atzīšanām un aizsargāti ar Regulu Nr. 1493/1999, tika reģistrēti atbilstoši jaunai kārtībai, ja vien līdz 2014. gada 31. decembrim netiek pieņemts Komisijas administratīvais atteikums.
 - 7 Prasītāja uzskata, ka tādos apstākļos iepriekš 13. punktā minētais pārejas tiesiskais regulējums jāsaprot tādējādi, ka nosaukumiem, kas bija aizsargāti saskaņā ar Regulu Nr. 1493/1999, DOC atzīšana valsts līmenī bija vienīgi priekšnosacījums. Tas bija nepieciešami, taču nepietiekami DOP reģistrācijai Savienības līmenī. Tāpēc DOP aizstāj agrāku valsts atzīšanu, tādējādi, saskaņā ar minētajām Regulu Nr. 479/2008 un Nr. 1234/2007 tiesību normām, aizsardzība, kas piešķirta jau esošajiem vīnu nosaukumiem, ir nodrošināta vienīgi ar tiesisko regulējumu, kas bija spēkā šo vīnu DOP reģistrācijas laikā.
 - 8 No tā izriet, ka, kā apgalvo prasītāja, jaunās DOP reģistrācijas, kas attiecas uz nosaukumiem, kuri jau bija atzīti valsts līmenī saskaņā ar Regulu Nr. 1493/1999, atbilstoši Regulas Nr. 479/2008 51. pantā un Regulas Nr. 1234/2007 118.s pantā paredzētajiem pārejas noteikumiem, neietilpst Regulas Nr. 1493/1999 piemērošanas jomā, bet ir uzskatāmas par jaunām reģistrācijām Savienības tiesību izpratnē. Jaunās reģistrācijas pastāvo vienīgi sākot no to veikšanas datuma un esot aizsargātas saskaņā ar tajā datumā spēkā esošajām Savienības tiesībām, proti, saskaņā ar Regulu Nr. 1234/2007 un, šobrīd, Regulu Nr. 1308/2013.
 - 9 Šādos apstākļos prasītāja kritizē pārsūdzēto spriedumu, jo tajā ir noteikts, ka Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkts nav piemērojams attiecīgā DOP reģistrācijas spēkā esamības pārbaudē, ar pamatojumu, ka DOC, kas ietver vārdu "Salaparuta", atzīšana valsts līmenī tika pabeigta 2006. gadā un pēc tam šī atzīšana saņēma Regulas Nr. 479/2008 51. pantā paredzēto aizsardzību.
 - 10 Prasītāja uzskata, ka, pirmkārt, DOC valsts atzīšanas, kas pastāvēja pirms 2009. gada, tostarp DOC, kas ietver vārdu "Salaparuta", atzīšana, tika atcelta un izbeidzās no 2009. gada 1. augusta. Otrkārt, strīdus DOP reģistrācija neparedzēja vienīgi minētā DOC atzīšanas procedūras pabeigšanu, bet paredzēja arī atsevišķas administratīvas procedūras norisi. Šī DOP reģistrācijas administratīva procedūra, kas ietilpst vienīgi Savienības tiesību piemērošanas jomā, sākās ar attiecīgā DOP reģistrāciju, kas tika veikta 2009. gada 8. augustā, un noslēdzās 2015. gada 1. janvārī, jo Komisija nepieprasīja šīs reģistrācijas anulēšanu līdz 2014. gada 31. decembrim, saskaņā ar Regulas Nr. 479/2008 51. panta un Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta tiesību normām.

- 11 Prasītāja apgalvo, ka Regulas Nr. 1234/2007 118.k pantā un Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punktā paredzētais tiesiskais regulējums, kas izslēdz nosaukuma aizsardzību, ja tas var maldināt patērētāju, “ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību”, ir jāpiemēro arī strīdus DOP reģistrācijas spēkā esamības pārbaudē, jo šis tiesiskais regulējums bija spēkā gan procedūras, kuras rezultātā tika reģistrēts attiecīgais DOP, uzsākšanas datumā, proti, 2009. gada 8. augustā, gan noslēgšanas datumā, proti, 2015. gada 1. janvārī.
- 12 Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikumā nebija ietverta Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta 2. punkta tiesību normai analogiska tiesību norma, kas tieši izslēgtu cilmes vietas nosaukuma atzīšanu gadījumā, ja patērētājs var sajaukt šo nosaukumu ar citu preču zīmi ar reputāciju. Turklāt Regulas Nr. 1234/2007 118.l pantā esot paredzēta cilmes vietas nosaukuma un preču zīmes līdzāspastāvēšanas iespēja gadījumos, kas nav 118.k panta 2. punktā minētais gadījums. Prasītāja apgalvo, ka arī aplūkojamajam DOP ir piemērojamas minētā 118.k panta 2. punkta tiesību normas.
- 13 Ar otro pamatu prasītāja, pakārtoti (ja būtu jāuzskata, ka Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkta un Regulas Nr. 1234/2007 118.k panta 2. punkta regulējums šajā gadījumā nav piemērojams), apgalvo, ka arī saskaņā ar iepriekšēju regulējumu, proti, Regulu Nr. 1493/1999, nav pieļaujama tādu vīnu nosaukumu reģistrācija, kuri varētu maldināt patērētāju, ņemot vērā agrākas preču zīmes reputāciju.
- 14 Prasītāja kritizē pārsūdzētā sprieduma daļu, kurā ir noteikts, ka tāds nosaukums, kas, kā aplūkojamajā gadījumā, ietekmē agrāku preču zīmi ar reputāciju, var maldināt sabiedrību par vīna patieso identitāti un tātad ir maldinošs, ir obligāti jāatzīst par spēkā esošu saskaņā ar Regulu Nr. 1493/1999, jo šajā regulā nav tieši paredzēta šī nosaukuma spēkā neesamība.
- 15 Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 sistēmisku interpretāciju, ņemot vērā citas Savienības tiesību normas, pirmkārt, būtu jāizslēdz maldinoša ģeogrāfiska nosaukuma aizsardzība. No citas puses, esot nepamatota pārsūdzētajā spriedumā izmantotā tiesiskā regulējuma interpretācija, saskaņā ar kuru attiecībā uz vīniem maldinoši nosaukumi nav spēkā neesoši vienīgi tāpēc, ka ir atzīti valsts līmenī pirms Regulu Nr. 479/2008 un Nr. 1234/2007 tiesiskā regulējuma ieviešanas.
- 16 Ar trešo pamatu, kas ir izvirzīts pakārtoti, prasītāja aplūko gadījumu, ja Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikums būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz arī tādu DOP aizsardzību, kuri, ņemot vērā agrākas preču zīmes reputāciju, var maldināt patērētājus par vīna patieso identitāti; šādā gadījumā saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma F daļas 2. punkta b) apakšpunktu minētā agrāka preču zīme, ja tā ir identiska vēlāk reģistrētajam DOP, kā aplūkojamajā gadījumā, vairs nemaz nevarētu tikt izmantota, tāpēc, prasītājas skatījumā, šāda preču zīme tiekot ekspropriēta, nepastāvot sabiedriskās nozīmes iemesliem un bez kompensācijas.

- 17 Šajā ziņā prasītāja norāda uz nepamatotu atšķirīgo attieksmi salīdzinājumā ar identisku situāciju, kura ietver attiecības starp agrāku preču zīmi ar augstu reputāciju un DOP, kas reģistrēts vēlāk, saskaņā ar Regulu Nr. 2081/1992 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību. Proti, pēdējās minētās regulas 14. panta 3. punktā ir paredzēts: “cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas laiku, reģistrēšana var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti”.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 18 No aplūkojamā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pirmais prejudiciālais jautājums attiecas uz aizsardzības režīmu, kas piemērojams tādās situācijās kā šajā gadījumā, kuras aptver laikposmu no 2006. līdz 2009. gadam, kurā pastāvēja jau esošais cilmes vietas nosaukums, proti, DOC, ko dalībvalsts izsniedza 2006. gadā, kuram tika pievienota vai aizstāta aizsardzība Savienības līmenī, proti, DOP. Šajā saistībā iesniedzējtiesa jautā, vai pirmā atzīšana – valsts līmenī – saglabā spēkā esamību un saņem aizsardzību saskaņā ar Regulu Nr. 1439/1999, vai arī vai ir jāuzskata, ka šī atzīšana tika aizstāta ar DOP, un tādējādi šo nosaukumu regulē tiesiskais regulējums, kas bija spēkā šī DOP reģistrācijas procedūras laikā.
- 19 Runājot par Savienības tiesisko kontekstu, iesniedzējtiesas nolēmumā ir uzsvērts, ka Regulā Nr. 1493/1999 bija paredzēts pārdefinēt pirmo vīna tirgus regulējumu, ieviešot vīnu klasifikāciju. Ar Regulu Nr. 479/2008 vīna nozarē esot noteikta jauna klasifikācija, kas paredz DOP un IGP vīniem, kurus raksturo īpaša saikne ar izcelsmes teritoriju.
- 20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka DOP un IGP piemērošana vīnu nozarē parasti izraisīja valsts aizsardzības sistēmu izslēgšanu, tāpēc regulās, kuras attiecas uz šo nozari, ir ieviesti pārejas noteikumi, lai ņemtu vērā faktu, ka Savienībā dažu valstu tiesību sistēmās jau bija cilmes vietu nosaukumu tiesiskais regulējums. Itālija, izmantojot Regulā Nr. 1308/2013 paredzēto iespēju, esot saglabājusi valsts nosaukumus, kuri tālāk var turpināt papildināt Eiropas nosaukumus. Šajā saistībā cilmes vietas nosaukums “DOC” turpinot saglabāt vērtību valsts līmenī.
- 21 Turklāt iesniedzējtiesas nolēmumā ir precizēts, ka DOP reģistrācijas procedūra ietver trīs posmus. Pirmajā posmā vīnu ražotāji iesniedz DOP reģistrācijas pieteikumu dalībvalstī, kurā atrodas vīnu ražošanas teritorija. Otrajā posmā dalībvalsts, vispirms veicot nepieciešamo pārbaudi par prasību izpildi un atrisinot iespējamus iebildumus, nodod pieteikumu Komisijai. Trešajā posmā Komisija veic vēl vienu pārbaudi un pieņem galīgu lēmumu par DOP reģistrāciju.
- 22 Iesniedzējtiesa turklāt atsaucas uz Tiesas spriedumu lietā *Bavaria*, C-120/2008, par to, kā ir interpretējama Regula Nr. 2081/1992 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību. No minētā sprieduma izriet, pirmkārt, ka tiesiskās drošības principam

ir pretrunā, ka brīdis, no kura sāk piemērot Savienības tiesību aktu, tiek noteikts dienā pirms tā publicēšanas dienas, izņemot ārkārtas gadījumus, kad sasniedzamais mērķis to prasa un attiecīgi ir ievērota ieinteresēto personu tiesiskā palāvība. No citas puses, minētajā spriedumā Tiesa noteica, ka šis pats tiesiskās drošības princips noteic, ka visas faktiskās situācijas principā, ja nav skaidri paredzēts pretējais, ir jānovērtē, ņemot vērā attiecīgajā brīdī spēkā esošās tiesību normas. Turklāt, lai gan jaunais likums attiecas tikai uz nākotni, tas, izņemot atkāpes, ir piemērojams agrākā likuma spēkā esamības laikā radušos situāciju sekām, kas iestājušās vēlāk.

- 23 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar pārsūdzēto spriedumu aplūkojamajā gadījumā ir piemērojams Regulas Nr. 479/2008 51. pants, saskaņā ar kuru cilmes vietu nosaukumi, kas jau ir aizsargāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 54. pantu, tiek aizsargāti automātiski, ierakstot tos reģistrā, kas paredzēts šīs Regulas Nr. 479/2008 46. pantā, neskarot Komisijas iespēju līdz 2014. gada 31. decembrim pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību.
- 24 Savukārt, prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 479/2008 51. panta un Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta tiesību normas ir piemērojamas vienīgi strīdus DOP reģistrācijas procedūrai, bet šī paša DOP reģistrācijas spēkā esamības pārbaudē ir piemērojamas Regulas Nr. 479/2008 43. panta 2. punkta tiesību normas, jo, tā kā attiecīgais DOP, kas ir reģistrēts 2009. gada 8. augustā, ir uzskatāms par jaunu elementu, tas nevar ietilpt Regulas Nr. 1493/1999 piemērošanas jomā, jo šī regula tika atcelta sākot no 2009. gada 1. augusta.
- 25 Otrais prejudiciālais jautājums attiecas uz gadījumu, ja būtu jāuzskata, ka pirmajā jautājumā ietvertai situācijai ir piemērojama Regula Nr.1493/1999. Iesniedzējtiesas nolēmumā ir uzsvērts, ka minētajā regulā nav speciālas tiesību normas, kas spētu atrisināt konfliktu starp, no vienas puses, agrāku preču zīmi ar reputāciju un, no otras puses, vēlāku cilmes vietas nosaukumu, kas ietekmē šo preču zīmi un var maldināt patērētājus. Šādā kontekstā iesniedzējtiesa jautā, vai no preču zīmju aizsardzības tiesiskā regulējuma sistēmiskas interpretācijas ir vai nav iespējams secināt vispārēju principu, kas aizsargā preču zīmes, ieskaitot cilmes vietu nosaukumus, pret vēlākiem maldinošiem apzīmējumiem, ņemot vērā Regulas Nr. 2081/1992 14. pantu, pat, ja šī regula nav piemērojama vīna nozarē.
- 26 Kā precizē iesniedzējtiesa, atšķirībā no Regulas Nr. 1493/1999, minētās Regulas Nr. 2081/1992 mērķis bija pilnīgā un ekskluzīvā veidā regulēt cilmes vietu nosaukumu jomu. Proti, Regulas Nr. 2081/1992 14. panta 3. punktā bija ietverts noteikums, saskaņā ar kuru cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi neregistrē, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un slavu un lietošanas laiku, reģistrēšana var maldināt patērētāju par produkta patieso identitāti. Attiecībā uz vīniem šis noteikums tika ieviests vienīgi ar Regulu Nr. 497/2008.
- 27 Šajā ziņā iesniedzējtiesa atgādina, ka vairākas tiesību normas aizliedz jebkādu atšķirtspējīgu vai aprakstošu apzīmējumu, preču zīmi vai cilmes vietas nosaukumu, kas var maldināt sabiedrību, kā it īpaši 1883. gada 20. marta Parīzes

konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību 10.*bis* pants, Madrides 1891. gada 14. aprīļa Nolīguma par nepatiesu vai maldinošu ražotāja norāžu aizliegumu, kas vēlāk pārskatīts Vašingtonā, Hāgā, Londonā un Lisabonā, 3.*bis* pants, kā arī Direktīvas 2000/13 2. pants.

- 28 Iesniedzējtiesa uzsver, ka pretprasītāji uzskata, ka konflikta gadījumā starp preču zīmēm un kvalitātes norādēm bieži tiek piemērots noteikums, kas atšķiras no fundamentāla noteikuma atšķirtspējīgu apzīmējumu jomā, saskaņā ar kuru agrākas tiesības ir pārākas pār vēlākām tiesībām. Šajā ziņā no Savienības tiesiskā regulējuma izrietot likumdevēja izvēle par labu kvalitātes norādēm, kas nozīmējot, ka tās ir pārākas pār citiem atšķirtspējīgiem apzīmējumiem.
- 29 Iesniedzējtiesa uzskata, ka vīna nozarē attiecības starp aizsargātiem nosaukumiem un preču zīmēm tika regulētas būtībā tādā pašā veidā kā pārējiem lauksaimniecības produktiem vienīgi ar Regulu Nr. 479/2008, kas ieviesa jaunu sistēmu vīnu DOP un IGP reģistrācijai Savienības līmenī, kas stājās spēkā 2009. gada 1. augustā, aizstājot sistēmu, kas bija ieviesta ar Regulu Nr. 1493/1999. Šī sistēma pamatojās uz nosaukumu reģistrāciju valsts līmenī un vēlāku automātisku atzīšanu Savienības līmenī.

DARBA VĒRTĪBA